

ВОЛИНСЬКІ ЄПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

За єдину помісну Українську
православну церкву!

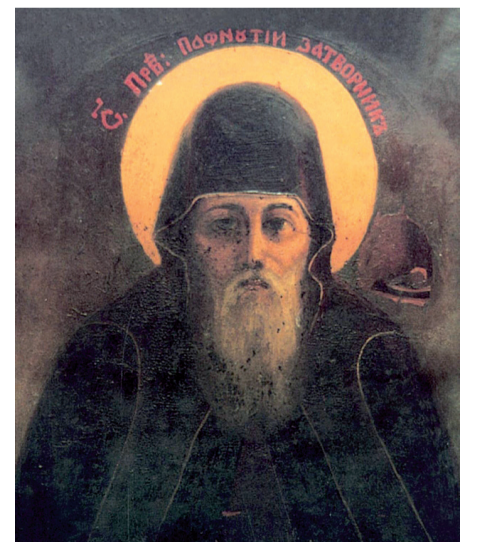
Часопис Волинської єпархії
Православної церкви України

№ 2 (183) лютий 2020 р.

У луцькому кафедральному соборі Святої Трійці уперше відбулася Божественна літургія з нагоди Різдва Христового 25 грудня за новоюліанським календарем.

Як це відбувалося – читайте на с. 4

З ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ

**28 лютого – преподобного Пафнутія,
затворника киево-печерського**

Відомостей про життя цього святого збереглося дуже мало. На карті Дальніх печер 1638 року згаданий як «благословенний монах Пафнутій», у 1661 році – як «Пафнутій», у 1703-му – як «Пафнутій-затворник».

У «Сказаннях про життя преподобних, які спочивають у печерах преподобного Феодосія» про цього угодника мовиться: «Преподобний Пафнутій-затворник, зробившись ченцем, невпинно плакав, нагадуючи собі, що настане час, коли душа почне розлучатися з тілом і з'являться ангели: "Кому душа дістанеться,

і який вирок виголосить Христос? Де душі доведеться опинитися – на Небі чи в пеклі?" У такому плачі він перебував до самої кончини, а вмираючи, споглядав сонми ангелів, які, прийшовши по його душу, супроводжували її на Небо».

Якого роду-племені був святий, чим займався до чернецтва – про це печерські літописці або не знали, або смиренне життя преподобного настільки вражало й надихало, що про це ніхто ніколи й не питав. Молився, як і мав би молитись кожен монах, покидаючи буремний і метушливий світ, сокрушався і за свої гріхи, і за гріхи всього світу.

Віталій КЛІМЧУК

Наша газета – у Вашу скриньку чи на монітор

Боголюб'язний читачу! Наш часопис – корисний засіб у духовному житті православного християнина. Щоб ця релігійна газета надходила Вам додому – випишіть її в будь-якому поштово-відділенні області, починаючи з будь-якого місяця.

Вартість одного примірника з доставкою – **6 грн 80 к.** (без вартості приймання передплати). Індекс у поштово-каталозі обласної періодики – **91241**. Ця ж газета в електронному вигляді, архів її основних публікацій, радіопередач та інших аудіо-, відео- і текстових документів, церковні новини тощо – в інтернеті за адресою: www.pravoslaviavolyni.org.ua

ХРОНІКА

Пластуни передали вифлеємський вогонь

Скаути привезли до кафедрального собору Святої Трійці вогонь, запалений на місці народження Ісуса Христа.

22 грудня, в день зачаття праведною Анною Пресвятої Богородиці, після Божественної літургії, волинські скаути урочисто передали вогонь миру, який прийняв митрополит Луцький і Волинський Михайл.

Акція передачі вифлеємського вогню проводиться щороку та символізує єднання країн і людей. Пластуни передають вогонь миру в різні заклади, аби він потрапив у кожен домівок і наповнив її святковим духом.

Різдво Христове: вітання римо-католикам

Намісник луцького монастиря Воздвиження хреста Господнього ігумен Никодим (Смілій) 25 грудня відвідав різдвяну месу в римсько-католицькому соборі Апостолів Петра й Павла, що в обласному центрі.

Поздоровляючи християн, які відзначають Різдво Христове за григоріанським календарем, о. Никодим від імені митрополита Луцького і Волинського Михайла побажав духовенству й вірним РКЦ Божого благословіння та радісних свят.

Волинці вшанували Спиридона Тримифунтського

Волинське духовенство відвідало Гурбинський чоловічий монастир Рівненської єпархії, де в одному із храмів зберігається ікона цього Божого угодника із частинкою його риз.

25 грудня, у день вшанування святителя Спиридона, єпископа Тримифунтського, чудотворця, декан монастирів єпархії архимандрит Константин (Марченко) очолив Божественну літургію та молебень у Воскресенському храмі Гурбинської обителі на Повстанських Могилах, де зберігається реліквія.

Із о. Константином, зокрема, служили луцький міський декан протоієрей Михайло Онищук та братія жидичинської обителі.

Детальніше про цю подію можна прочитати на сайті rivne-cerkva.rv.ua.

Луцьке духовенство застерігає від вейпінгу

Під час зборів священнослужителів Луцького міського деканату 26 грудня з благословіння митрополита Луцького і Волинського Михайла ухвалено звернення щодо проблеми вейпінгу.

У зв'язку із сучасним віянням – курінням електронних сигарет – вирішили застерегти від цієї спокуси, особливо молоді, яка швидко віддає данину моді.

«Все, що потрібно легеням, – це чисте повітря», – переконують душпастирі. Окрім того, куріння – це, безумовно, залежність. Тому слід нагадати слова зі Священного Писання: «Усе мені можна, але мною ніщо володіти не повинно».

Духовенство обласного центру закликає: «Не піддавайтеся новим спокусам, не впускайте в життя нового господаря, який поневолить вас та доведе до згуби тіла, а можливо, і душі через залежність від згубної пристрасі!»

Повний текст звернення можна прочитати на єпархіальному сайті Pravoslaviavolyni.org.ua, у розділі «Документи».

Священник ушанував Галшку Гулевичівну

Настоятель луцької парафії Воздвиження хреста Господнього протоієрей Василь Клочак 26 грудня взяв участь у вечорі історичного портрета «Непокорений

З ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ

11 лютого – перенесення мощей священномученика Ігнатія Богоносця

Святий Ігнатій народився в Сирії в останні роки земного життя Ісуса. Його життєпис оповідає, що він був тим хлопцем, якого Христос узяв на руки і сказав: «Якщо ви не навернетесь і не будете як діти, не ввійдете у Царство Небесне» (Мф. 18:3). Богоносцем названий тому, що, міцно люблячи Господа, носив Його в своєму серці.

Ігнатій був учеником євангеліста Йоана Богослова, близький до апостола Петра (супроводжував його в деяких подорожах). Тож цей угодник має особливе значення для нас: близько спілкувався з апостолами, безпосередньо від них чув учення Спасителя і був свідком поширення й розвитку перших християнських громад.

Незадовго до зруйнування Єрусалима в 72 році помер Евод, один із сімдесяти учнів Христових, і його наступником на антіохійській кафедрі (в столиці Сирії) став Ігнатій.

Святий управляв Антіохійською церквою 40 літ (67–107 рр.). У видінні удостоївся побачити небесне Богослужіння і почути ангельський спів. Потому запровадив на відправах антифонний спів, у якому два хори чергуються і наче перегукуються. Цей спів із Сирії швидко поширився в ранній Церкві.

У 107 році під час походу проти вірмен імператор Траян рухався через Антіохію. Йому доповіли, що святитель Ігнатій сповідує Христа, учить зневажати земне багатство, зберігати чистоту і не приносити жертв римським богам. Імператор викликав єпископа і зажадав, щоб він припинив свою проповідь. Старець відмовився. Тоді його в оковах послали в Рим, де на потіху народу він був відданий на розтерзання звірам у Колізеї.

Дорогою до Рима святий Ігнатій написав сім послань, які збереглися до наших днів. У них просить християн не намагатися

дух волинянки», присвяченому найвідомішій українській меценатці.

Під час виступу о. Василь наголосив на уроках життя, які можемо почерпнути з її біографії. Зокрема, звернув увагу на її взаємини з сином. Адже вкладаючи у дітей найкраще і даючи великі можливості, варто пам'ятати, що вони можуть не повернутися до рідного дому, шукаючи щастя на чужині. Тому у вихованні дітей слід приділити увагу духовним та державницьким цінностям.

Захід організували Волинський союз українок імені Галшки Гулевичівни спільно з Волинською державною обласною універсальною науковою бібліотекою імені Олени Пчілки, де і проходив захід.

У луцькому соборі пом'янули загиблих афганців

Віцекандлер і старший капелан єпархії протоієрей Олександр Безкорований на прохання обласної організації Української спілки ветеранів Афганістану 27 грудня відслужив у кафедральному соборі Святої Трійці панахиду по загиблих.

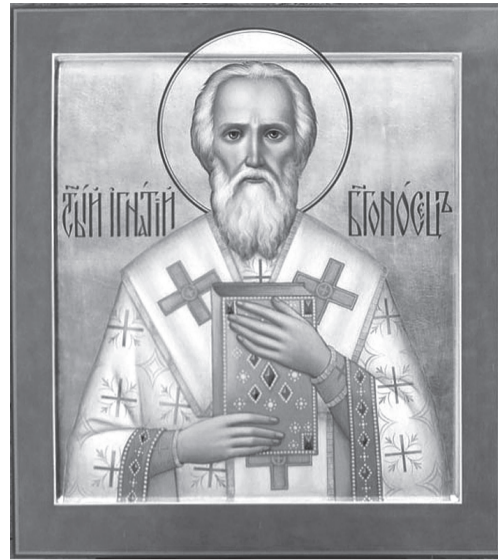
У слові душпастиря нагадав, що багато воїнів, які повернулися з Афганістану, боронять кордони України. Тому сьогодні ми згадуємо не лише тих, хто загинув під час війни у східній країні, а й тих, хто захищає нашу Вітчизну. Також о. Олександр наголосив на важливості молитви за тих, хто вже не може молитися.

Цього дня 1979 р. за рішенням керівництва СРСР радянські війська, у складі яких були й українці, увійшли на територію Афганістану і 10 років воювали там.

Капелани долучились до акції на підтримку нацгвардійця

Військові священники з благословіння митрополита Луцького і Волинського Михайла долучились до всеукраїнського флешмобу «Напиши листа Марківу».

Як розповів 27 грудня головний військовий капелан єпархії протоієрей Михайло Бучак, в акції на підтримку незаконно ув'язненого в Італії нацгвардійця Віталія Марківа,

врятувати його від смерті: «Благаю вас, не виявляйте мені несвоєчасної любові. Дайте мені спокій бути їжею звірів, щоб за допомогою їх досягти Бога. Я – пшениця Божа. Нехай змелють мене зуби звірів, так зроблюся чистим хлібом Христовим».

У посланні до ефесян, у громаді яких раз по раз чинився неспокій, угодник писав: «Слухайте єпископів, щоб і Бог слухав вас... Хрещення хай залишається з вами, як щит, віра – як шолом, любов – як спис, терпіння – як повне озброєння».

Вірні позбирали кості страждальця і поховали у Римі. Згодом ці мощі відіслали до Антіохії, де їх поховали у храмі, а в 450 році перенесли до нової церкви, збудованої на місці зруйнованого капища поганської богині Фортуні. За молитвами християн перед останками священномученика Бог учинив численні чудеса. У середині VII ст. їх знову перенесли до Рима – в церкву Святого Климента: саме цю подію згадуємо 11 лютого.

Віталій КЛИМЧУК

що відбулась у Волинській обласній бібліотеці для юнацтва, взяли участь кілька душпастирів, нацгвардійці, поліцейські, учасники бойових дій, активісти.

Після молитви капелани почали писати листа, який разом з іншими адресувався бранцеві в Італію. Священник Сергій Лівончук зазначив, що потрібно привертати увагу громадськості не лише до одного гвардійця, але й до всіх поневолених.

Віталій Марків – військовослужбовець батальйону оперативного призначення ім. Генерала Сергія Кульчицького. Родом з Тернопільщини, деякий час проживав в Італії. Прибув до України під час Євромайдану. У 2017-му повернувся в Італію. Затриманий в аеропорту Болонь торік у червні.

Луцький декан закликає до відвертості й діалогу

Протоієрей Михайло Онищук, благочинний обласного центру та настоятель луцької парафії Холмської ікони Божої Матері, у «Фейсбучі» поділився своїми міркуваннями про інтерв'ю керуючого справами УПЦ (МП) митрополита Бориспільського і Броварського Антонія (Паканіча) стосовно підсумку року, що минув.

Душпастир реагує на помилкові, на його погляд, висловлювання представника МП, а також звертає увагу на протиріччя в його думках. Зокрема, йдеться про слова владика Антонія: «От ви кажете про те, що ми могли б очолити цей об'єднавчий процес. Але нам нав'язували чужу гру. Ми могли б очолити, але ми з самого початку казали, що так не робиться. Не те, щоби ми не хотіли єдності. Ми хочемо єдності! Але ми хочемо єдності церковної, не політичної, не якоїсь адміністративної». «Так, – каже о. Михайло, – можливо, ви і могли б очолити об'єднавчий процес, але ви не прийшли. У вас була б більшість єпископату, але, вочевидь, ви побоялися, не знаючи, як поведе себе ваш єпископат у відкритому діалозі».

Луцький декан вважає, що завжди потрібно шукати діалог. Потрібно відкрити

від ідеї монологу, вчитися розуміти, що можливий позитивний результат дає лише діалог. Потрібно шукати компроміс і не розривати відносини з іншими церквами, як нещодавно, наприклад, з Олександрійським патріархатом. Іще душпастир побажав мати більше любові до ближнього, прислухатись до заповіді Христа: «любіть один одного».

Детальніше про роздуми о. Михайла можна прочитати тут: facebook.com/holmskapcu/posts/138079594303688.

Владика Михайл відвідав луцьку парафію, що на Черничач

У храмі Преображення Господнього (мікрорайон Черничі обласного центру) митрополит Луцький і Волинський Михайл очолив Божественну літургію 29 грудня.

Проповідуючи, архіпастир розповів, як правильно святкувати Різдво: до нього потрібно готуватися, в першу чергу, духовно. Церква Христова від свята Введення у храм Пресвятої Богородиці оспівує народження Богомладенця. У Священному Писанні оповідає про цю подію. Народження Христа потрібно очікувати з радістю, дякуючи Богові, що дочекались цього дня. Прославляючи Всевишнього, самі стаємо щасливі, у подарунок отримуємо спасіння.

Високопреосвященний укотре наголошує: спочатку треба навчитись любити себе, тоді любитимемо і ближніх. Наприклад, на папці папірос написано: «Шкідливо для здоров'я». А людина часто нехтує цими застереженнями. Господь дає нам шанс жити довго, не хворіючи, проте ми не завжди дослухаємося до Божих слів. Владика навчає бути небайдужими один до одного, з вірою старатись догодити Творцеві, а також любити і берегти себе та ближніх.

За повідомленням настоятеля протоієрея Бориса Григлевича, архієрей подякував хористам за гарне виконання колядок. Активними парафіан відзначив благословенними митрополічими грамотами. А на завершення віряни колядували спільно.

Канцлер єпархії – на першому засіданні синодальної комісії

Секретар єпархіального управління протоієрей Микола Цап 30 грудня взяв участь у роботі синодальної комісії з питань канонізації святих.

Обговорено організаційні питання, вимоги щодо оформлення матеріалів, необхідних для прославлення подвижників віри і благочестя у лику святих, ювілейні заходи, розширення Місяцеслова тощо. Зібрання відбулося під головуванням голови комісії митрополита Вінницького і Барського Симеона у Київській православної богословської академії.

Владика привітав ченців із Різдва Христовим та новоліттям

1 січня, в перший день нового року, митрополит Луцький і Волинський Михайл очолив Божественну літургію в домовому храмі Великомучениці Катерини жіночого монастиря Святителя Василя Великого, що в обласному центрі.

З високопреосвященним молились насельники монастирів: Свято-Миколаївського с. Жидичин та скиту Апостолів Петра і Павла цієї обителі в с. Липляни Ківерецького деканату, братського чоловічого Хрестовоздвиженського, що в Луцьку, а також згаданого вище.

Привітавши вірян з Новим роком, владика побажав, щоб сьогоднішня молитва була почута Богом, як і наші бажання перед Ним, і порадов, що початок року розпочали саме з молитви. Адже Новий рік – це ніби нова епоха, новий етап нашого буття. Головне, щоб бачити мету свого життя, зазначив митрополит. Навіщо

ХРОНІКА

Продовження. Початок на с. 2

людині завтра чи післязавтра? Що вона хоче зробити доброго для Бога? Як удосконалитися, щоб прославляти Творця? Іноді Господь дає нам довший вік, щоб ми встигнули покаятись і прославити Всевишнього ще тут, на землі, й мати достойне місце в Царстві Небесному. Тож на завершення побажав усім Божого благословіння.

Під час літургії відбулася священнича хіротонія Феодосія (Воробєя), насельника жидичинського монастиря, а також вручення чергових церковних нагород.

Луцький міський декан ділився з вірянами хлібом

Протоієрей Михайло Онищук, благочинний обласного центру й настоятель парафії Холмської ікони Божої Матері, 1 січня запровадив цікаву традицію.

Привітавши парафіян після новорічної літургії та молебню, душпастир зазначив, що початок року потрібно починати з молитви, а не застілля, бо важливіша для людини пожива духовна. Опісля благословив хлібину, яку для цієї події спекли парафіяни, і під грецький спів «Кіріє елейсон» («Господи, помилуй») розділив паляницю на частки. Попросивши в Бога благословіння споживати хліб насущний протягом року, о. Михайло поділився ним з усіма присутніми вірянами.

Таку традицію панотець запозичив у Вселенської патріархії.

Головного капелана єпархії знов обрали очільником

З благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла 2 січня в єпархії відбулися звітно-виборчі збори капеланів.

Як повідомив головний військовий капелан єпархії протоієрей Михайло Бучак, у луцькому Свято-Георгіївському храмі (при ГУ Національної поліції у Волинській області) душпастирі відслужили молебен за Україну, за воїнів-захисників та священників, які духовно окормлюють їх.

Опісля на території ГУНП провели щорічне зібрання ГО «Військові капелани Волині». Отець Михайло звітував про діяльність за минулий рік і окреслив плани. Рішенням зборів його знову обрано керівником цієї громадської організації.

А ввечері, за традицією (щомісячно у перший четвер), біля стенда «Герої Небесної сотні – Загинули за єдність України», що на Театральному майдані, капелани служили заупокійну літію. До цієї всеукраїнської молитви за полеглих героїв долучились представники влади, військовослужбовці та інші небайдужі лучани.

Священник розвіяв міф про високосний рік

Протоієрей Михайло Бучак, настоятель парафії Покрови Пресвятої Богородиці в с. Княгининок Луцького районного деканату, поділився своїми міркуваннями з інформаційним агентством «Конкурент» (konkurent.in.ua) щодо звершення таїнств, зокрема, вінчання, у високосний рік.

2020-й відрізняється від інших років лише одним днем. Спростовуючи думку, що цього року нібито не можна одружуватись чи хрестити дітей, о. Михайло вважає це забобонами, бо до таїнства шлюбу, до церковних канонів і віри ця календарна особливість не має жодного стосунку. Одруження або хрещення у високосний рік не впливає на наше життя. А наділяти цей рік якимись властивостями є марновірством. Господь каже: «По вірі вашій дасться вам».

Проповідь архієрея: Не варто старіти душею

Про духовний ріст говорив митрополит Луцький і Волинський Михаїл на

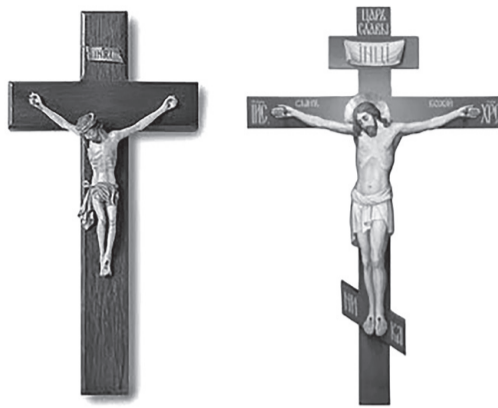
ВІДПОВІДЬ БОГОСЛОВА ЧИ МОЛИТИСЯ ЗА НЕПРАВОСЛАВНИХ?

Запитання: *Не раз священники нагадують, що в заупокійні записки не можна вносити імен родичів, котрі не були православними. Ось і в передмові до пом'яника зазначено: «записуємо лише імена православних християн». Але в той же час читаємо в хроніці церковних подій, що такий-то наш єпископ відслужив поминальну відправу за римо-католиком Іваном-Павлом Другим, а такий-то – за греко-католиком Степаном Бандерою... Чому ж самі владика не дотримуються того, що вимагають від мирян?*

Відповідає кандидат богословських наук протоієрей Василь ЛОЗОВИЦЬКИЙ

Проблема поминання або непоминання за упокій людей інославною (тобто неправославних християн), чи іновірних (які дотримувалися іншої, не християнської релігії), чи й атеїстів – доволі непросте. У довготривалій полеміці з цього приводу теологи, – а серед них були і видатні діячі церкви, навіть великі святі – наводять поважні докази і на користь однієї позиції, і на користь протилежної. Із такого неоднозначного становища доводиться виходити, шукаючи більш-менш прийнятну рівновагу.

Проминаючи безліч богословських тонкощів, зазначимо головне. Православним священникам дозволяється ховати небіжчиків, котрі не належали до нашої

церкви (наприклад, католиків), якщо поблизу немає душпастирів їхньої конфесії, але до православного храму померлого не вносять. Тобто його відспівують удома, в будинку панахиди, на цвинтарі.

У храмі за неправославного моляться як виняток, за благословенням архієрея, але не на Божественній літургії, а на інших відправах, призначених для молитви за упокоєння: панахиді, літїї, парастасі. Вочевидь, саме про такі винятки йдеться у запитанні читача.

Разом з тим особливо наголошуємо, що поза храмом – на кладовищі, вдома – ми, православні, не тільки можемо, а й зобов'язані молитися за упокій наших рідних і близьких, котрі не належали до Православної церкви.

Заупокійну літію на колишньому місці його могили (у теперішньому сквері на вулиці Гімназії № 4) 6 січня відслужив клірик парафії Холмської ікони Богоматері священник Артем Кованський. Разом молились активісти Волинського осередку ВГО «Сокіл» та інші небайдужі лучани.

У слові душпастир зазначив, що керуючись Божими заповідями любові, ми повинні наслідувати приклад цієї мужньої людини, героя України.

Олексій Алмазов (06.01.1886 р. – 13.12.1936 р.) – учасник Першої світової війни, Першого зимового походу армії УНР, бою під Крутами. Проживав і був похований у Луцьку.

У храмах єпархії святкували Різдво за юліанським календарем

З нагоди Різдва Христового у кафедральному соборі Святої Трійці Божественну літургію 7 січня очолив митрополит Луцький і Волинський Михаїл. Напередодні, у Навечір'я Різдва (Святвечір) традиційно відбували всенічну.

З високопреосвященним служили декан собору протоієрей Микола Нецькар та інше духовенство.

У вітальному слові архієрей зазначив, що Різдво – це перш за все свято, яке надає сенс нашому життю. Адже народження Ісуса Христа – це подія, яка дарує нам надію на життя вічне. Тому сьогодні кожен християнин повинен усвідомити, що в цей день його душа стає вертепом, де народився Син Божий, пояснює архієрей. Тому на завершення владика Михаїл побажав із радісною душею та чистим серцем відсвяткувати день народження Спасителя.

Службу із заповненого вірянами собору транслював телеканал «UA:Волинь». Під час відправи співав архієрейський хор «Оранта» (регент – заслужений діяч мистецтв Василь Мойсіюк). Після літургії духовенство разом із вірянами виконали декілька колядок.

Другий день Різдва: владика на парафії в Лаврові

8 січня, в день Собору Пресвятої Богородиці, митрополит Луцький і Волинський Михаїл очолив Божественну літургію у храмі Покрови Пресвятої Богородиці с. Лаврів Луцького районного деканату.

У вітальному слові архієрей зазначив, що різдвяні свята збирають нас у церкві як велику українську родину, аби ми разом могли розділити цю велику радість.

Разом із високопреосвященним служили декан протоієрей Володимир Присяжнюк, настоятель громади протоієрей Роман Микитюк, інше духовенство.

На завершення Богослужіння керуючий єпархією вручив благословенні грамоти активним парафіянам.

На Степана владика відвідав вишківську громаду

9 січня, в день апостола і першомученика архідиякона Стефана, митрополит Луцький і Волинський Михаїл очолив Божественну літургію в Свято-Михайлівському храмі, що в мікрорайоні Вишків обласного центру.

З високопреосвященним молилися: луцький міський декан протоієрей Михайло Онищук, настоятель парафії протоієрей Степан Гайгель, духовенство луцьких міського і районного, ківерецького деканатів.

Привітавши присутніх із Різдвом Христовим, архієрей зазначив, що сьогодні нас ніхто не переслідує за віру. Вже маємо свою незалежну церкву, визнану у світі. Стоїмо твердо у вірі, в любові до Батьківщини, але головне, що маємо любов до Бога. Саме через цю любов можемо молитися й повернути до Господа інших, хто ще «в темряві». Також маємо пишатися своїм корінням, своїми традиціями. Владика побажав не зупинятися на досягнутому, рухатися вперед і кріпитися у вірі, а «віра без діл мертва». Привітав також настоятеля з днем ангела.

Святкову відправу супроводжував архієрейський хор «Оранта». Вихованці парафіяльної недільної школи виступили з вертепом, сценарій якого склав о. Степан.

На завершення Богослужіння керуючий єпархією вручив благословенні грамоти п'ятьом активним парафіянам. Потому владика освятив зображення ангелів (із металевого профілю), які буде встановлено на нижньому ярусі купола новозбудованого храму. Богослужіння поки що проводяться в старому приміщенні, а нову церкву (на честь святого Стефана), спорудження якої ведеться, душпастир планує з Божою поміччю завершити ближчим часом.

Мистецький захід в обласній лікарні

Капелан корпусу № 2 Волинської обласної клінічної лікарні (с. Боголюби Луцького району), настоятель його каплиці Пантелеймона Цілителя священник Віталій Ващук 9 січня уперше організував літературно-музичну композицію для медичного персоналу.

Захід приурочили Різду Христовому. Насамперед панотець звернувся до «людей у білих халатах» із проникливим словом. Потому члени Волинського осередку Спільки християнських письменників України, зокрема, літературний редактор інформаційно-видавничого центру єпархії Віктор Гребенюк, прочитали свої твори на тему приходу Спасителя. Відтак тріо під керуванням душпастиря виконало чимало колядок, відомих і невідомих.

Завершився захід врученням колективу лікарні спільних та одноосібних видань осередку СХПУ – з надією, що так буде покладено початок бібліотеці в цьому корпусі.

Єпархія повнилася колядуванням та різдвяними заходами

Духовенство, церковні колективи виступили з різдвяними святами владу, різні організації, військовиків та просто мирян, організували благодійні акції або долучилися до них.

У перший день свята в кафедральному соборі Святої Трійці колядував архієрейський хор «Оранта» (регент Василь Мойсіюк).

БОГОРОДИЦЯ ЗАМИЛУВАННЯ

Образ «Богородиця замилування» із церкви Воздвиження чесного хреста с. Нудиже Любомльського р-ну. XVIII ст. Матеріали: дерево, левкас, темпера, олія, гравіювання, сріблення, золочення. Реставрація 2019 р., Львівська філія ННДРЦ України (реставратор О. Карапінка).

Зображення Діви Марії, Яка тримає на руках Богонемовля, де Вони ніжно притуляються щокими, відносяться до іконографічного типу «Елеуса». Композиція «Елеуси» склалась у Візантії в XI ст. на основі іконографічного типу «Одигітрія». За популярністю ж майже не поступається найбільш поширеному – «Одигітрії» (грец. «Та, що вказує шлях»). У перекладі «Елеуса» означає «співчуття; замилування». Більш точне значення передає назва «Глікофілуса» – «солодко любляча».

«Елеуса» є найбільш ліричною темою у православному іконописі. Композиційно кожному цьому образу притаманні особливі риси. Поширеними є такі ікони в погрудному, пояснуому вирішенні зображення Марії, але трапляються і в повен зріст або возсідуючою на престолі. Їх об'єднує особлива взаємодія Матері й Дитини, які торкаються ликами із почуттям безмежної любові та відданості, з великою ніжністю та трепетом. Любов між Богом-Синоном і Матір'ю, Яка втілює весь рід людський, виражає любов Господа до людей, і саме в цій алюзії полягає символічне і літургічне значення образу.

У збірці Музею волинської ікони уже після реставрації посів чільне місце один із рідкісних взірців сюжету «Богородиця замилування» з окладом XVIII ст. Коли твір було передано на реставрацію, музейники не сподівалися, що під дерев'яним різьбленим золоченим окладом зберігся повноцінний живописний шар. Були припущення, що під ним можуть бути виконані іконописцем лише лики та руки, тобто образ від початку міг бути задуманий як підокладний. Сьогодні ж можна побачити ікону в усій красі, а поруч і оклад (шати), який свого часу прикрашав її.

Жест Богоматері, що вказує на

Спасителя, свідчить про «Одигітрію», але характерна прихильність один до одного святих ликів, їхня близькість, беззаперечно говорить про тип «Замилування».

За православною традицією, Божа Матір зображена із покритою головою. Одежі її у синьо-червоних кольорах: нижній одяг – туніка, а верхній – мафорій. Туніка по вороту і на поручах оздоблена золоченою вишивкою, а багряного відтінку мафорій, орнаментований золотою тасьмою по краю, має зелений виворіт. Ледве видніються на мафорії дві з трьох зірок – знаки приснодівицтва (завждидівства) Богородиці. Немовля – у світло-рожевій сорочечці, оздобленій золоченою вишивкою з рослинним орнаментом. Променисті німби – чітко окреслені, золочені. Тло ікони прикрашене різьбленим рослинним візерунком. Округлий лик Діви виписаний ретельно, із акцентом на проникливому погляді. Ісус без-

посередньо простягає ручки для обіймів і ніжно споглядає на Матір.

Цікавою деталлю є оголені ніжки Спасителя. Це свідчить про безперечний вплив західного мистецтва на творчість волинських майстрів. Подібне можемо бачити у роботах європейських митців, починаючи з XIV–XV ст., адже композиція «Елеуси» поширилась не тільки в православній культурі, а й у католицькій. Образ Марії з Синоном, що прихилився до Неї щічкою, зустрічається на картинах і фресках багатьох відомих художників (до прикладу, знамениті «Мадонни» Рафаеля і Боттічеллі).

Цей образ унікальний для волинського іконопису; більш відомими варіантами «Елеуси» в нашому краї є Почаївська та Білостоцька ікони Богородиці.

Ірина МОСКАЛЮК,
науковий співробітник
Музею волинської ікони

ВАРТО ЗНАТИ

УПЕРШЕ ВІДПРАВИЛИ РІЗДВЯНУ ЛІТУРГІЮ ЗА НОВИМ СТИЛЕМ

25 грудня в кафедральному соборі Святої Трійці відбулася служба Божа з нагоди Різдва Христового відповідно до новоюліанського календаря. Імовірно, це перша така відправа, яку провели цього дня в головному епархіальному храмі православних і на Волині, і в Україні.

Богослужіння відправив митрополит Луцький і Волинський Михаїл спільно з єпископом Херсонським і Каховським Борисом (Харком). З ними молилися: канцлер епархії протоієрей Микола Цап, луцький районний декан протоієрей Володимир Присяжнюк, інше духовенство епархії. У святковій літургії взяло участь багато людей – ними був заповнений майже весь собор.

Після проголошення Євангелія різдвяне послання Митрополита Київського і всієї України Епіфанія зачитав о. Микола.

У проповіді владики Михаїл укротре наголосив на важливості духовного значення свята. Адже сьогодні ми зібралися в храмі, аби прославити народження Богонемовляти. Також

керуючий епархією подякував учасникам торжества: «Дякую усім вам, що ви нарешті скинули з себе старе московське з усіма традиціями – світськими і релігійними».

Потому до присутніх звернувся єпископ Борис, який закликав усіх до взаємоповаги та застеріг від розколу суспільства.

На завершення служби духовенство разом із вірянами виконали декілька колядок.

Нагадаємо, у листопаді група парафіян Православної церкви України звернула із відкритим листом до високопреосвященного з проханням про запровадження святкування Різдва 25 грудня, не відкидаючи і 7 січня. Тоді митрополит Михаїл, беручи до уваги бажання частини вірних відзначити велику подію одночасно зі Вселенським Патріархатом та деякими іншими церквами, сказав, що може схвалити це звернення.

Ольга ВЕРЕМЧУК
Світлина інформаційної служби епархії

РАДИМО ПРИДБАТИ

ЗВУКОКНИГА ПРО НАДЗВИЧАЙНЕ

Гелен Келлер була сліпоглухою письменницею і громадською активісткою в Сполучених Штатах Америки. Перша у світі з такими важкими вадами здобула вищу освіту, освоїла кілька мов. За цих вельми скрутних обставин залишалась оптимісткою і щирою християнкою.

Книга «Світ, у якому я живу», що певною мірою підсумовує її досвід сприйняття навколишнього, вийшла англійською мовою в 1903 році. Українською Наталія Добжанська-Найт, член Волинського осередку Співки християнських письменників, опублікувала цей твір у журналі іноземної літератури «Всесвіт» (2018. № 5–6). Тепер настала черга й перекладу в аудіоформаті.

Звукова книга «Світ, у якому я живу» вийшла в київському видавництві «Даринка». Текст слухається дуже добре (читець Катерина Потапенко).

Для смартфонів і планшетів видання можна придбати в аудіокнигарні «Абук» (abuk.com.ua).

СВІТ, У ЯКОМУ Я ЖИВУ

Гелен
Келлер

СВЯТИНІ ВОЛИНІ

У РАКОВОМУ ЛІСІ МОЛИТИМУТЬСЯ ПЕРЕД ІКОНОЮ З ЧАСТИНКОЮ РИЗ

Декан протоіерей Володимир Мицько передав частинку риз святителя Спиридона, єпископа Тримифунтського, чудотворця, парафії Благовіщення Пресвятої Богородиці в с. Раків Ліс Камінь-Каширського благочиння.

Як розповів настоятель храму протоіерей Микола Смолярчук, коли церква в селі відновила діяльність у 1983 р., то перше Богослужіння відправили саме в день цього Божого угодника 25 грудня. Тодішній настоятель протоіерей Адам Бровчук (нині покійний) закликав громаду пам'ятати цей присвяток і особливо шанувати св. Спиридона.

Дізнавшись про побожну традицію, о. Володимир скори-

стався можливістю і подарував частинку риз святителя для його ікони, яку з любов'ю вшановують у Раковому Лісі. Декан напередодні, 24 грудня, прибув у село і привітав парафію зі святом, передаючи оновлену реліквію.

Після зустрічі святині у храмі відслужили акафіст із помазанням освяченою оливою.

Нагадаємо, що релігійна громада цього села торік у лютому возз'єдналася з Православною церквою України, вийшовши з Московського Патріархату.

Ольга ВЕРЕМЧУК

Світлина з архіву прот. Володимира МИЦЬКА

БОГОЛЮБИ: ВЛАДИКА ПРИВІТАВ ПАРАФІЮ З ЮВІЛЕЄМ

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл 12 січня очолив Божественну літургію в храмі Святителя Василя Великого цього села Луцького районного деканату з нагоди 30-ліття відновлення церкви.

З високопреосвященним співслужили: декан протоіерей Володимир Присяжнюк, настоятель громади протоіерей Олександр Сенів та інше духовенство благочиння.

Привітавши зі святом, архієрей зазначив, що побудувати на цьому місці храм допомо-

гла нашим дідам-прадідам велика віра і любов. Тому що зведення церкви – це була їх відповідь на Господню любов, пояснює архієрей. Вони з душевним трепетом ставилися до цієї землі, тож і звели тут Божий дім.

Саме цієї віри, любові й духовності нам варто повчитися у наших предків. Бо ми часто нарікаємо на повсякденне життя, але забуваємо, що це здебільшого ми й створюємо всі обставини, які нас оточують. Тому владика закликає із любов'ю ставитися до всього,

що робимо: не розкрадати, а навпаки – вкладати і віддавати. Адже щоби звести храм, наші батьки «не розтягували, а зібрали до купи» й так поставили цей Божий дім.

Церковною відзнакою «За жертовність» високопреосвященний нагородив регента парафіяльного хору Катерину Власову, а хористів – благословенними грамотами.

З усіма парафіянами молились голова Заборольської ОТГ Валерій Боярський, староста громади Марія Якубовська.

У подячному слові панотець нагадав, що сьогодні вчетверте відбувся візит керуючого єпархії до цієї парафії, та просив владика помолитися за жертовдавців.

Храм засновано у 1802 р. З 1961 по 1989-й був закритий і використовувався під склад. Люди ходили молитись до сусіднього Заборолля. А в 1989 р. троє активних парафіян, поїхавши до Москви, добилися дозволу на відновлення церкви і повернення історичної назви їхньому селу, яке «совєти» в 1964-му змінили на Першотравневе. Будівлю спочатку передали на баланс Гнідавському цукровому заводу, а завод – релігійній громаді. Тож у 1990 р. відбулось поновне відкриття цього Божого дому.

Церква має старовинні образи та ікони, які зберігались у Заборолі. Також є давні богослужбові книги. Мешканці села, котрі виїхали до Канади, в 1994 р. надіслали парафії літературу для відправ, написану довоєнним стандартом сакрального стилю української мови. Книги поступово перекладали на сучасну.

Настоятель громади о. Олександр є художнім керівником і режисером народного аматорського театру сільського будинку культури.

Оксана КАРНКОВСЬКА

Світлина інформаційної служби єпархії

ЄДИНА ЦЕРКВА

ПЕРШИЙ ВІЗИТ ВЛАДИКИ МИХАІЛА В НУЙНО

Митрополит Луцький і Волинський 14 січня відвідав Свято-Преображенську громаду в с. Нуйно Камінь-Каширського деканату й очолив Божественну літургію.

Як повідомив благочинний протоіерей Володимир Мицько, то був довгоочікуваний візит архієрея до парафії, яка перебувала під юрисдикцією МП, а нині разом із настоятелем протоієреєм Іваном Фатичем – у лоні Православної церкви України.

У храмі, заснованому ще в 1600 році, архієрей привітав присутніх з днем святителя Василя Великого. Розповів, що цей угодник називається Великим, бо переміг самого себе, прославився добрими справами, надихався подвигами своїх попередників. Ми бачимо реальні подвиги і в сьогоденні. Це наші захисники, які воюють на Сході, за нашу Батьківщину, за нас. Людина велика у своїх вчинках, якщо вчинки базуються на любові. Душа наповнюється цією любов'ю, коли один одному приносимо користь. Іноді ж до тварин ставимося краще, ніж до людей. На завершення владика нагадав: треба навчитися спочатку любити себе, а тоді, за заповіддю, – і ближнього, як самого себе.

Керуючий єпархією привітав настоятеля о. Івана з його нещодавнім ювілеєм – 60-річчям, а ще до початку відправи колядував та посівав парафіянам.

Церковною відзнакою «За жертовність» високопреосвященний нагородив активну парафіянку, єпархіального інженера з технагляду за спорудами Надію Мироненко, інших мирян – благословенними грамотами. З усіма молився голова сільської ради Віталій Ярошук.

Оксана КАРНКОВСЬКА.

Світлина інформаційної служби єпархії

ХРОНІКА

Закінчення. Початок на с. 2, 3

Учні Центру християнського виховання дітей і молоді в головному храмі єпархії виступили з цікавою програмою. Дві колядки іспанською мовою під акомпанемент гітари директора ЦХВДМ священника Євгена Маласпіни виконала старша група недільної школи. А зведений хор заспівав «Веселих різдвяних свят вам!» під супровід музичних інструментів.

Традиційно владику привітали колядою та віншівками працівників Волинської облдержадміністрації.

Головний військовий капелан єпархії протоієрей Михайло Бучак із військовими священниками завітали до Рівненського обласного госпіталю ветеранів війни, що в селищі Клевань, з колядками. Вони колядували і на різдвяному концерті у Волинському облмуздрамтеатрі ім. Т. Шевченка.

Хор «Кредо» (регент Катерина Токало) луцької парафії Холмської ікони Божої Матері взяв участь у II фестивалі традиційного церковного співу «Днесь від Діви рождається», що відбувся у Львові.

Декан кафедрального Троїцького собору протоієрей Микола Нецькар долучився до громадської акції «Спільна коляда» в рамках міжнародного етнофестивалю «Різдво у Луцьку».

Ректор Волинської православної богословської академії протоієрей Володимир Вакин з викладачами й студентами взяли участь у різдвяному концерті в Луцькому прикордонному загоні. Військовий капелан загону протоієрей Михайло Хімчак благословив його.

Святкові заходи пройшли і в інших благочиннях. Так, у Горохівському НД «Просвіта» відбулась благодійна коляда «Різдво у Горохові» за участю духовенства, церковних хорів та інших колективів. Зібрані кошти передано на лікування хворих дітей та священників цього деканату.

Керуючий єпархією благословив лемешівську громаду

15 січня, в день ушанування преподобного Серафима Саровського, чудотворця, митрополит Луцький і Волинський Михайл одвідав вірян у цьому селі Горохівського деканату з нагоди престольного празника.

У проповіді архієрей сказав: «Ми сьогодні вшануємо святого. Якщо святий є для нас близьким, то ми пам'ятаємо його. Якщо християнин у день вшанування святого прийде його пошанувати, то це значить, що цей святий є для нього близьким другом. Друг – це людина, яка найбільш тобі уподібнена, близька по духу. Святі стають нашими друзями. Якщо дружити зі святими, то і ми самі стаємо святими. Тому так важливо вшанувати святих. Треба вшанувати тоді, коли день пам'яті. Не відкладати на потім.

Так само, як ми запрошені на якесь торжество. Ми вітаємо людину, бажаємо їй всього доброго, а опісля даруємо гроші чи подарунок. Але гарні слова – насамперед. І дуже негарно під час торжества гратись з телефоном, бо це неповага до людини. А потім виставити це у «Фейсбуці».

Так само ми приходимо до храму. Молитва має бути в храмі і живе спілкування з Богом. Бо з преподобними знаходимося у контакті. Треба цінувати кожну хвилину і кожну людину. Завтра такого не буде, а буде інше».

З високопреосвященним молились декан протоієрей Андрій Сидор, настоятель парафії протоієрей Андрій Суднік та інше духовенство цього благочиння.

Церковною відзнакою «За жертвенність» архієрей нагородив жертводавця Ольгу Степанюк, кількох інших мирян – благословенними грамотами.

МИСТЕЦТВО

РІЗДВЯНИЙ КОНЦЕРТ У ВПБА

В актовому залі Волинської православної богословської академії 23 січня пройшов заключний різдвяний концерт у цьому році.

Лунали українські колядки, щедрівки та віншування у виконанні оркестру Державної прикордонної служби, колективу Луцького навчально-виховного комплексу № 7 та капеланів Волині. Також під час дійства виступили заслужений артист України Адам Горбатюк та солістка оркестру Надія Козій.

На завершення військової капели вручили подяки мистецькому колективу прикордонників, заступникові директора з виховної роботи НВК № 7 Тетяні Хайнацькій та волонтерці Наталії Риковській, яка долучилася до заходу. Представники духовного вишу теж вручили подяку полковникові Олегу Вовкові за організацію духовно-виховного процесу та сприяння у проведенні спільної коляди.

Світлина із сайту vpba.edu.ua.

ХОР «КРЕДО» – НА «РІЗДВЯНИХ ЗУСТРІЧАХ» У МУЗЕЇ

Із концертом у Музеї волинської ікони виступив співочий колектив храму Холмської ікони Божої Матері (регент Катерина Токало). Прозвучали колядки, щедрівки, духовні твори класиків і сучасників.

З нагоди ювілею передачі цієї реліквії під опіку держави розпочато культурологічний проект «Холмська чудотворна ікона Божої Матері. 20 років у Музеї волинської ікони». На цьому заході в його рамках були присутні луцький міський декан, настоятель громади протоієрей Михайло Онищук та клірик свя-

щенник Дмитро Черенюк, інші поціновувачі мистецтва. По завершенні вони помолилися біля образу.

Отець Михайло зазначив, що з появою відреставрованої ікони Холмської Богоматері спостерігається багато духовних явищ. Зокрема, будуються нові церкви, в яких відправи супроводжуються гарним співом хорів. Цінність ікони – у поєднанні з духовною музикою.

Оксана КАРНКОВСЬКА
Світлина із сайту Volyn.24.com

З усіма молився голова сілради Володимир Каменюк. Вихованці недільної школи привітали присутніх колядками.

Хор «Воскресіння» – у «Фейсбуці»

Співці чоловічого монастиря Святителя Миколая Чудотворця в с. Жидичин Ківерецького деканату відкрили у «Фейсбуці» сторінку. Про це 15 січня повідомив паломницько-туристичний підрозділ обителі «Zhydychyn Center – Жидичин Центр».

На інформаційному ресурсі цього колективу (регент Оксана Стречен) можна знайти «цікаві матеріали про храмове хорове служіння, нотні збірки, значення і суть церковних творів, а також інтерв'ю з людьми, які творять хорову історію древнього Жидичина».

Адреса сторінки: [facebook.com/XOP-Voskresinnya-112870870247574/](https://www.facebook.com/XOP-Voskresinnya-112870870247574/).

Напередодні стало відомо про створення фейкових сторінок протоієреїв Олександра Вронського та Андрія Мовчанюка.

Духовенство єпархії привітало Предстоятеля з Різдвом

З благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла священнослужителі 17 січня завітали до Митрополита Київського і всієї України Епіфанія та святковим співом поздоровили його з Різдвом Христовим і Новим роком.

Очільник Православної церкви України подякував гостям за вітання, прекрасний спів та вручив протоієрею Сергієві Коцю іменний хрест Предстоятеля.

Священник із Мерви – про служіння в ПЦУ

Настоятель парафії в с. Мерва Горохівського благочиння – перший волинський священник, який минулоріч полишив МП і воз'єднався з Православною церквою України, – дав інтерв'ю виданню «Район. Горохів» (gorohiv.rayon.in.ua).

Рішення приєднатись підтримали всі віряни. Протоієрей Павло Кліцук пригадав, як тепло зустрів його керуючий єпархією митрополит Луцький і Волинський Михаїл. Душпастир навіть не сподівався на такий прийом, відчув, що в ПЦУ є дійсно Божа благодать. Так само підтримав його і декан протоієрей Андрій Сидор.

За рік служіння в лоні Православної церкви України в душпастиря склались гарні стосунки з духовенством єпархії. Його вибір підтримують також деякі священники й віряни МП.

Про це та ще багато цікавого можна прочитати на єпархіальному сайті Pravoslaviavolyni.org.ua, у розділі «Статті».

Священник Московського патріархату в Жидичині продовжує шукати пригод

Про незаконне проникнення у дзвіницю, що в цьому селі Ківерецького деканату, повідомив монастир Святителя Миколая Чудотворця на своїй сторінці у «Фейсбуці».

Братія обителі 17 січня офіційно заявила про виявлення колишнього настоятеля Свято-Миколаївського храму протоієрея Володимира Гелети в будівлі близько пів на першу ночі. За фактом незаконного перебування ченці викликали поліцію.

Як повідомляється у заяві, намагаючись уникнути покарання та втекти, о. Володимир вистрибнув із другого поверху дзвіниці (двері на першому монахи зачинили до приїзду поліції, аби зафіксувати правопорушення). У результаті падіння отримав відкритий перелом.

Нагадаємо, у лютому 2019 р. парафіяни храму Святого Миколая Чудотворця, який належав тоді Московському патріархату, ініціювали збори, аби змінити юрисдикцію й увійти у лоні Православної церкви України. 24 лютого 2019 р. у храмі вперше відбували Богослужіння українською мовою.

Проте тодішній настоятель не підтримав громаду. На миролюбиве прохання людей віддати ключі від Божого дому священник відповів погрозами, прокляттями і нецензурною лайкою. Після цього зборами релігійної громади на подвір'ї Свято-Миколаївського храму прийнято рішення про входження у церкву, про що складено відповідний акт. У процесі таких дій на представників релігійної громади здійснювався постійний тиск з боку невідомих осіб: лунали погрози життю, прокльони, провокації до бійки, а сам священник навіть відкрив стрілянину з мисливської зброї по парафіянах, які охороняли свій храм.

Інформаційна служба єпархії

ЕПАРХІАЛЬНИЙ КАЛЕНДАР

1 березня

День народження: 45 років тому, 1975-го, – протоієрей Ярослав Місюк, клірик кафедрального собору Святої Трійці в Луцьку.

9 березня

День народження: 55 років тому, 1965-го, – протоієрей Петро Ступінь, настоятель парафії Різдва Пресвятої Богородиці в с. Дідичі Ківерецького деканату.

13 березня

День народження: 65 років тому, 1955-го, – протоієрей Іван Гіжицький, настоятель парафії Святителя Миколая Чудотворця в с. Колодежі Горохівського деканату.

16 березня

День заснування храму: 35 років тому, 1985-го, – диякон Ростислав Атаманів, клірик парафії Святителя Йоана Золотоустого в Луцьку.

24 березня

День народження: 35 років тому, 1985-го, –

священник Дмитро Зінко, настоятель парафії Ікони «Всецариця» в Луцьку.

25 березня

День народження: 40 років тому, 1980-го, – священник Валерій Чернюк, настоятель парафії Апостола Андрія Первозваного в с. Дерно Ківерецького деканату.

26 березня

День народження: 60 років тому, 1960-го, – протоієрей Анатолій Александрук, настоятель собору Великомученика Димитрія Солунського в Ковелі.

28 березня

День заснування храму: 15 років тому, 2005-го, – церква Апостолів Петра і Павла в с. Хопнів Ківерецького деканату.

День чернечого постригу: 10 років тому, 2010-го, – схимонахиня Єва (Кирилюк), насельниця жіночого монастиря Святителя Василя Великого в Луцьку.

День народження: 40 років тому, 1980-го, – священник Володимир Труш, настоятель парафії Святого Йоана Предтечі в Луцьку.

31 березня

День народження: 35 років тому, 1985-го, – священник Сергій Лівончук, військовий капелан частини 1141 Національної гвардії України в Луцьку, настоятель каплиці Великомученика Георгія Побідоносця в Луцьку (ГУ НПУ у Волинській області).

Щирозадушно вітаємо вас із ювілеями, боголюб'язні отці, браття і сестри! Хай Господь благословляє усіх вас на многії і благії літа!

Інформаційно-видавничий центр єпархії буде вдячний за повідомлення про помилки чи недопрацювання в цій рубриці газети, а також в календарному розділі сайту pravoslaviavolyni.org.ua. Ще краще звертатися за кілька місяців до ювілею і переконатися, що все гаразд.

ПАЛОМНИЦТВА

8-9 лютого – до святинь Польщі: Ченстохова, Краків. Зголошуватися не пізніше ніж за п'ять днів.

16 лютого – до почаївських святинь: лавра – монастир Святого Духа (колишній лаврський скит) – монаше кладовище – джерело Праведної Анни – жіночий монастир Богоявлення Господнього у Кременці – храм Пророка Іллі в Дубенському замку. Виїзд о 6.30. Повернення – о 20.00. Пожертва 250 грн.

22 лютого – до святинь Києва: Печерська лавра – Феодосіївський, Введенський, Видубицький, Іонівський, Михайлівський Золотоверхий монастирі – Андріївська церква – Володимирський собор – Волинська ікона Богоматері (Національний художній музей України). Виїзд 21 лютого о 23.30. Повернення 22 лютого о 23.30. Пожертва 650 грн.

23 лютого – до святинь Львова. Виїзд о 6.30. Повернення – о 23.00. Пожертва 400 грн.

1 березня – до святинь Володимира-Волинського: собор і монастир Різдва Христового – Юріївська церква – Василівська церква – Успенський собор – Зимнівський монастир. Виїзд о 7.00. Повернення – о 19.00. Пожертва 200 грн.

23-29 березня – до Святої Землі (проща «Дорогою Ісуса Христа»): Хайфа – долина Армагеддон – Назарет – Кана Галілейська – гора Фавор – бібліяна Галілея – Ярденіт – гора Сіон – Ейн-Карем – Віфлеєм – Єрусалим – Віфанія – Юдейська пустеля – Єрихон – Мертве море – Лідда – Кумран. Зголошуватися не пізніше ніж за два тижні.

29 травня – 3 червня – до святинь Італії: Барі, Рим, Ватикан. Зголошуватися не пізніше ніж за два тижні.

12-20 червня – до святинь Грузії: Тбілісі – Мцхета – Сігнахі – Бодбе – Телаві – Ахалцхе – Боржомі. Зголошуватися не пізніше ніж за тиждень.

Реєстрація – не пізніш як за день до початку прощі (якщо не зазначено інше). Виїзд на всі богомілля – від Свято-Троїцького собору в Луцьку. Докладніша інформація та реєстрація – у паломницькому центрі єпархії «Україна» (керівник Лариса Савчук) за тел. (050) 812-09-79.

ОФІЦІЙНО

Протоієрея Івана Семеника призначено настоятелем парафії Мученика Олександра Воїна в с. Сокиричі Ківерецького деканату (Волинський навчальний центр підготовки поліцейських) (указ № 1 від 10 січня 2020 р.).

Протоієрея Юрія Трокуна призначено настоятелем каплиці Преподобного Агапіта Печерського в Ківерцях (районна лікарня)

(№ 2 від 10 січня).

Протоієрея Івана Бониса звільнено від обов'язків настоятеля парафії Успіння Пресвятої Богородиці в с. Доротище Ковельського райдеку, а **священника Олега Куцова** призначено на цю посаду (№ 3, 4 від 13 січня).

РАДИМО ПРИДБАТИ

ВПБА: ВІДБУЛАСЯ ПРЕЗЕНТАЦІЯ КНИГИ

Працю «Святість людського життя» 23 грудня представили в актовому залі Волинської православної богословської академії, повідомив сайт vpb.edu.ua.

Коллективна монографія вийшла друком у видавництві «Дух і Літера» та входить до серії «Українські богословські студії». У книзі розглядається питання святості людського життя з різних аспектів: богословського, церковно-історичного, антропологічного, канонічного, патрологічного, філософського та соціального. Автори статей погоджуються у тому, що сучасне людство потребує повернення до розуміння святості не як теоретичного поняття, а живого досвіду богоспількування. До написання, зокрема, долучилися викладачі ВПБА.

Відкрив захід митрополит Луцький і Волинський Михаїл, зазначивши, що модні тенденції повинні мати раціональне підґрунтя. Говорити про святість людського життя – це значить говорити про православну традицію. Розповсюджувати її серед людей, щоб не прийшлося захищати те, що є основним у житті кожного народу, – духовність. Бо вона має формува-

ти нас, а не ми визначати її такою, як нам заманеться, запевнив владика.

Під час зустрічі виступили почесний голова Луцького Хрестовоздвиженського братства (відродженого) Андрій Бондарчук та інші співавтори книги. У презентації також взяли участь

професорсько-викладацький склад, студенти академії, представники інших наукових інституцій Волині, громадськість.

Книги «Святість людського життя» можна придбати у приймальні ВПБА або ж на сайті видавництва.

Шановні читачі, дорогі брати і сестри! Не використовуйте наш часопис у господарських цілях. Якщо газета Вам уже не потрібна – передайте її ближнім або в бібліотеку

СЛОВО ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ УКРАЇНИ – НА ВОЛИНІ	ЧИТАЙТЕ Різноманітна духовна література: запитуйте у храмах, книгарні-бібліотеці «Ключі» за адресою: Луцьк, просп. Волі, 2 (навпроти ЦУМу, біля обласної юнацької бібліотеки). Розпорядок роботи: будні – 9.30–19 год; свята, суботи й неділі – 10–17 год.	ДИВІТЬСЯ Передача «Духовна абетка»: субота, 20.30; повтор у неділю о 16 год., середу – о 7 год. «12 канал»	СЛУХАЙТЕ Передача «Благо»: неділя, 7.30, FM-радіостанція «Сім'я і дім» (102,4 МГц).	ЧИТАЙТЕ, ДИВІТЬСЯ, СЛУХАЙТЕ Сайт pravoslaviavolyni.org.ua – історія, устрій єпархії, святині, персоналії, документи, новини, фото, відео, газета, книги, аудіо, передруки.
--	--	--	---	--

ВОЛИНСЬКІ ЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

За одну Волинську Українську Православну Церкву!

Часопис Волинської єпархії Православної Церкви України

Свідчення про державну реєстрацію: ВЛ № 219 від 03.08.2004 р.

Засновник і видавець – Управління Волинської єпархії Православної церкви України (Волинська духовна консисторія)

Друк – ПРАТ «Волинська друкарня» (Луцьк, просп. Волі, 27). Тел. (0332) 710-301. Зам. № 94 Наклад 1550 пр. Передплатний індекс 91241.

РЕДАКЦІЯ
Віталій КЛИМЧУК (головний редактор), Віктор ГРЕБЕНЮК (літературний редактор і коректор), протоієрей Віталій СОБКО, Микола ВОЛОШИН (верстка)

При використанні матеріалів часопису для публікації в інших ЗМІ посилання на нього обов'язкове. Редакція не завжди поділяє позиції авторів, які несуть відповідальність за достовірність поданої інформації, та залишає за собою право редагувати матеріали або не друкувати їх зовсім. Рукописи не рецензуються і не повертаються, листування з читачами – тільки на сторінках газети.

ДОВІДНИК ВОЛИНСЬКОЇ ДУХОВНОЇ КОНСИСТОРІЇ

43025 Луцьк, Градний узвіз, 1
volynkonsystoria@ukr.net
Час роботи: понеділок–п'ятниця (крім святкових днів), 10:00–16:00, обідня перерва – 13:00–14:00

КЕРУЮЧИЙ ЕПАРХІЄЮ
Митрополит Луцький і Волинський МИХАІЛ. Тел./факс (0332) 72-44-64

КАНЦЕЛЯРІЯ
Канцлер – протоієрей Микола ЦАП. Тел. (0332) 72-53-63
Віцеканцлер – протоієрей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ. Тел. (0332) 72-44-64

ІНФОРМАЦІЙНО-ВИДАВНИЧИЙ ЦЕНТР
Тел. (0332) 72-21-82
Голова центру – протоієрей Віталій СОБКО. Моб. (050) 661-56-68
Інформаційна служба (збір та опрацювання даних про діяльність єпархії) info@sluzhba@ukr.net
Сайт – pravoslaviavolyni.org.ua
info@pravoslaviavolyni.org.ua
Пресслужба (співпраця зі ЗМІ) – прессекретар протоієрей Віталій СОБКО. Моб. (050) 661-56-68 Pres-sluzhba@ukr.net
Газета «Волинські єпархіяльні відомості». Hazeta.vyev@gmail.com

Телестудія «Собор» – гол. редактор диякон Сергій ПАНАЩУК
Радіостудія «Благо» – головний редактор протоієрей Віктор ПУШКО. Тел. (095) 126-40-77. Blaho@ukr.net
Видавничий відділ і книгарня-бібліотека «Ключі» – завідувач Дмитро ГОЛОВЕНКО. Тел. (050) 339-73-66, (067) 570-57-97 kljuchi@ukr.net

КАПЕЛАНСЬКА СЛУЖБА
Старший капелан – протоієрей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ
Інспектор з питань місійної діяльності – протоієрей Юрій БЛИЗНЮК. Тел. (0332) 20-00-25, моб. (095) 538-05-87

ПАЛОМНИЦЬКИЙ ЦЕНТР «УКРАЇНА»
Керівник Лариса САВЧУК. Тел. (0332) 71-83-77, моб. (050) 812-09-79
Уповноважений єпархії у справах сім'ї – протоієрей Василь КЛОЧАК. Моб. (066) 571-75-27, (097) 180-20-43

СВЯТА

У ЕПАРХІЇ ВІДБУЛИСЯ ХРЕЩЕНСЬКІ БОГОСЛУЖІННЯ

19 січня святкові служби, велике освячення води з нагоди Богоявлення, Хрещення Господнього, здійснювали в монастирях та парафіях епархії.

Зокрема, у кафедральному храмі Святої Трійци урочисту літургію очолив митрополит Луцький і Волинський Михаїл, з яким служило соборне духовенство. Напередодні під проводом архієрея, традиційно, відправлено всенічну.

У проповіді високопреосвященний наголосив на духовному очищенні людини через таїнства. Адже вода не змиває наш духовний бруд із серця. «Жити як святі потрібно і після дев'ятнадцятого чис-

ла», – переконує керуючий епархією, слід завжди задумуватися над своїми словами і вчинками.

Після відправи відбувся хресний хід до місця великого освячення води на березі річки Стир у Центральному парку ім. Лесі Українки. Цьогоріч процесій було кілька. Одна вирушила від головного храму епархії, інша – від Замкового Свято-Архангельського монастиря, ще одна – від парафії Великомученика і цілителя Пантелеймона с. Рованці.

Потому архієрей освятив воду на підприємстві «Луцькводоканал».

ТОЧКА ЗОРУ

ХТО ЧИНИТЬ ЗЛО?

Погляд Господа звернений на тих, хто добро чинить, а слух Його – до їхніх молитов.

Та відвертається Господь від тих, хто чинить зло.

Пс. 34:12–16

Інколи, на перший погляд, факти повсякденного життя заперечують прописні істини. Знаємо людину, далеку від норм моралі і праведного життя, проте досить заможну та успішну. І бізнес іде вгору, і родина не знає перешкод, і до того ж постійна удача безперервно стукає в двері. За що не візьмуться – все виходить на лад. А беруться ж усіма методами, і не цураються піти на обман ближнього, не тримають слова, привласнюють чуже...

Виникає питання: чому таким людям приготовано повний ріг достатку, а тим, хто тримається чеснот і богобоязливості, життя сповнене серйозних проблем?

Як би це не здалося дивним, але Господь, даючи людям випробування, дає зрозуміти, що Він їх любить і доля цих вірян Йому небайдужа. Так, як люблячі батьки, виховуючи дитину, бажають успіху й обмежують її вільний час задля навчання, оволодіння музичним інструментом чи додатковими репетиціями-тренуваннями. А інші діти в цей час граються у дворі, повертаються пізно додому, здобувають навик, далекі від порядності, проте мають авторитет серед задрісних однолітків і володіють в юні роки цікавими та дорогими іграшками, здобутими обманом.

Ось так і в дорослому житті. Відійшовши від Божих законів і ставши на шлях гріховний, людина починає здобувати легкі успіхи. А все тому, що місце у свідомості цих людей займає інша сила – сила, яка в повному протиріччі християнській вірі. А найпершою спокусою в цьому процесі є плід, не здобутий важкою працею. Чи означає це, що Творець відвернувся від Своєї дитини?

У духовній боротьбі християнин не покинутий напризволяще, а співдіє з Христом – силою Святого Духа під материнською опікою Церкви. Покликаний поступово зростати «до повноти зрілості Христа» (пор. Еф. 4, 13), християнин – через людську неміч – часто помиляється, зневірюється в Божій любові або й свідомо та добровільно співдіє зі силами зла. Проте Бог не відвертається від людини, що згрішила, а у Своїй любові й милосерді дарує їй можливість покаятися, тобто повернутися до життя, яке випливає з Хрещення: «То згадай, звідки ти впав, і покайся, і перші діла роби» (Од. 2, 5).

Легкий успіх здатний утвердитись в інших цінностях, що і є перемогою спокуси, тобто гріха. Такі «іновірці» можуть навести безліч прикладів безперспективності жити за чесними Божими правилами, бо вони не приносять реальних здобутків

«Поклоніння Мамоні», картина Евелін де Морган

за принципом «все і відразу». Збирачі суспільних «вершків» не здатні на самопожертву і терпіння, вони знаходять собі кумирів інших, і наслідують, і поклоняються їм.

Іноді доводиться пригадувати людям, що звертання за «допомогою» до різних ворожитів, цілителів, екстрасенсів, тих, що зливають віск тощо, є серйозним гріхом, адже людина відвертається від Бога і звертається до противних йому сил. «Не роби собі кумира і ніякого зображення того, що на небі зверху, і що на землі знизу, і що в водах нижче землі; не поклоняйся їм і не служи їм» (Вих. 20, 4–5).

Кожна віруюча людина повинна боротись з таким злом як ідолопоклоніння. Цю боротьбу люди вели не тільки з зовнішніми ідолами, але й зі своїми гріховними схильностями: гордістю, обжерством, похиттю. Горда людина вважає, що вона не має недоліків, насміхається над думками інших. Вона свою волю ставить вище за волю Божу.

Є категорія людей, які безпросвітно перебувають у невдахах, притім постійно просячи у Господа допомоги.

Таким «вірянам» важко зрозуміти принцип допомоги Всевишнього. Такі люди займають іншу позицію, сприймаючи Бога як щось, що належить їм, на що вони мають право, наче Бог їм щось винен. Намагатися «купити» щось у Творця (Його прихильність і любов), якою б то не було ціною, – це не означає прийняти дар, але намагатися вихопити його з рук того, в чий руці він знаходиться, зайняти те, що належить комусь іншому, затиснути Бога у власних руках...

Не можна ставитися до Господа з неправдою, з обманом. Прикликати Бога до того, що не є властиве Йому, що не є правдою, що є обманом. Це означає і «прикриватися» Богом тоді, коли під виглядом «побожності» виконуємо не Його волю, а свою власну; коли робимо не Божі діла, а власні, чи то егоїстично людські, чи диявольські; коли робимо не те, що правильне, а те, що вигідне мені, чого мені хочеться.

Так чинять ті, які, роблячи огидні Господу справи, прикриваються Його іменем, молитвами, «походами» в храм, іконами і т. д. Але ми знаємо, що свідоме і добровільне порушення Божих Заповідей є важким гріхом. А гріх не має нічого спільного з Богом і Його благодаттю. «Чому ви мене звете: Господи, Господи, а не робите, що Я говорю?» (Лк. 6, 46).

Тільки свідомо зрозумівши ці беззаперечні Божі істини, людина може змінити свої дії на досягнення душевного спокою і порозуміння. Це буде першим і вірним кроком до покаяння, яке містить у собі пізнання й визнання власних провин і відмову від гріха: «Хто пізнає свої гріхи й оскаржує себе в них, той уже співдіє з Богом. Бог засуджує твої гріхи: якщо ти те саме робиш, то поєднуєшся з Богом. Коли зненавидиш зло, яке ти зробив, тоді починаються твої добрі діла, бо ти засуджуєш свої злі діла. Визнання злих вчинків – початок добрих вчинків. Тоді ти чиниш правду й ідеш до світла» (Ів. 12, 13).

Успішність темного бізнесу, під дзенькіт золотих монет, під покровом темних сил, не має перспектив. Рано чи пізно прийде час віддавати борги. Тільки тут мова йде не про банківські кредити, а про цінності значно вищі – спасіння душі у Царстві Небеснім. Господь ніколи не відвертається від грішників, навіть затятих, і завжди для порятунку посилає ковчег покаяння. А плодами покаяння є добрі діла, милостиня, чистота серця і жертвна любов. Даром таїнства Покаяння є прощення від Бога й примирення з Ним: «Дякуйте Отцеві, Який зробив нас гідними мати участь у долі святих у світлі. Він вирвав нас із влади тьми й переніс у царство Свого улюбленого Сина, в якому ми маємо відкуплення, прощення гріхів» (Кол. 1, 12–14).

Свята Тайна Покаяння – це єдина можливість очистити християнську душу від гріха та примиритися з Богом.

Віталій КЛИМЧУК